

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema LIX.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

sed etiam in veteri exstare descriptos. Huc pertinent illa testimonia, Psal. 6. v. vit. Hiob 19. v. 2. Dan. 12. v. 2. Efa. 26. v. 19. & 20. Exemplo Enoch & Eliæ, & infinita alia scripturæ loca passim in Psalmis extant. Quanto autem antiquior doctrina, tanto est certior.

Et illa sane doctrina semper in animis credentium excitaui desiderium emigrandi ex hac vita. Hiob. Simeon. Paulus. Filii matris piæ misere lacerati, Machab 7. exemplo esse possunt.

II. Quos hic mortis & inferni horrores angunt, de quibus Psal. 118. v. 5. & 116. v. 3. 1. Sam. 2. v. 6. illi solatiura petere debent ex hoc loco, fore aliquando, ut ipsi vicissim insultent morti, in ferno. Certo scientes nihil se mali passuros ab his hostibus. Is enim qui Satanam debellauit, eundem etiam sub pedibus ipsorum conteret. Non quidem perfecte sentitur gloriofa illa victoria in hoc mundo, ubi semper est pugnandum cum his hostibus, Job 7. v. 1, Eph. 6. v. 12.

Pugnat autem pro nobis ipse Dominus. Vide Apoc. 19. v. 11. & seqq.

Conteret caput serpentis, Genes. 3. v. 15. Conteret Satanam, Rom. 16. v. 20. Maior in nobis quam qui in mundo 1. Joh. 4. v. 4. Nemo rapiet, Joh. 10. v. 28. Neq; Angeli neq; principatus, hoc est spiritus maligni separabunt, Rom. 8. v. 38. Bene itaque sperandum semper.

F I N I S.

THEMA LIX.

2. Cor. 4. v. 8.

In omnibus premimur, at non anxii reddimur. Laboramus at non destiuimur. Persequitionem patimur, at in ea non deserimur. Deuicimur, at non perimus, semper mortificationem Domini Iesu in corpore circumferentes, vt & vita Iesu in corpore nostro manifestetur.

DIS-

DISPOSITIO.

Insignis est hic Pauli locus, ubi de tribulationibus Apostolorum grauissimis sic tractat, ut semper consolationem ipsis diuinitus paratam adiungat. Quia vero non Apostoli tantum, sed & omnes alii qui pie viuere volunt perfectionem pati necesse habent: 2. Tim. 3. v. 12. imo quicumque regnum caelorum ingredi volunt, per multas tribulationes illuc contendere debent, ideoque haec ad singulos Christianos pertinent.

Constituit autem Paulus quinq; afflictionum classes, sub quibus omnia aduersitatum & calamitatum genera, (quae homini sub sole contingere possunt) comprehenduntur: & contra singulas tribulationes praesentissima consolationum remedia offert. Illa omnia ordine examinabimus, ut cum Paulo in omnibus tribulationibus non angamur animo, non desperemus, non deseramur, non pereamus sed cum Christo viuamus in aeternum, Amen.

I. PATS.

Primum generaliter dicit Premimur, hoc est, tribulationem habemus. Sumus *Ἐπιφύρομαι*. Et hoc quidem omnibus Christianis commune est, ut sentiant tribulationes. Additur autem, *ἐν παντί*. In omnibus *Wenthalb/wo wir hinsuchen / ist Creutz vnd Leiden*. Vide Catalogum harum. 1. Cor. 4 v. 11. Pius coniugibus dixit Paulus 1. Cor. 7. v. 28. quod sint habituri *Ἐπίψιν*, afflictionem, tribulationem. Et istorum quoque multae tribulationes, Pl. 34. v. 20. Omnibus dicitur, Act. 14. v. 22. *Ἐπί πικρῶν Ἐπίψων* oportet, &c. Pressuram in mundo habetis, ait Christus. *Ἐπίψιν ἔχετε*, Ioh. 16. v. 33.

Constitutio in his pressuris additur, *Non anxii reddimur. & στενωπέγυργοι*, (Nota. Eadem phrasid extat etiam, 2. Cor. 6. v. 12.) Et hoc vult hoc loco: Non conitricimur propterea in magnas angustias. *Wir lassen es geschehen / vnd rauffen vns darumb vor angst das Haar nit auß*. Deus enim sustentat ut hilari animo possimus ferre istas tribulationes,

tiones. Martyres læti & cantantes tormenta tolerarunt. Ap-
 postoli ibant gaudentes, cū essent ignominia affecti, Act.
 5. v. 41. Ideo & Paulus semper nos in domino gaudere vult
 Philip. 4. v. 1. sicut ipse in medijs tribulationibus gaude-
 bat (2. Cor. 7. v. 4.) supra modum. **Gott gibt einen guten
 Muth/ vuter der Trüßsal.** Quia conscientia bona nunquā
 lacerat: sed facit hominem intrepidum.

Hoc iam acceommodandum ad singulos pios, quibus
 illud dicitur: Ego tecum. Ne timeas, Gen. 15. v. 1. & 26.
 v. 24. Esa. 41. v. 10. & 43. v. 2. & 46. v. 4. Hoc facit intrepidus.

II. Pars.

Laboramus. Græcè *δυνασθησθε*. Germ. **Uns ist bang.**
 Græca vox hoc vult, consilii inopes & incerti sumus, quid
 faciendum. Foris pugnae, iatus terrores, 2. Cor. 7. v. 5. Sæ-
 pe certe Christiani talibus iactantur casib⁹, vt si iuxta du-
 ctum carnis & sanguinis atque rationis velint iudicare,
 plane de ipsis actum videatur: nec superstit spes elabendi.
 Exemplo est Josaphat 2. Paral. 20. v. 12. Nescimus quid fa-
 ciamus. David id ipsum sæpe expertus est. Idem multi ho-
 dic.

CONSOLATIO. At non desistimus. **Wir verzagen
 niht.** Græcum verbum *ἐλπιζομεν*, hoc vult, non in-
 opia consilii frangimur non animo concidimus. Est fere
 eadem huius sententia quæ prioris. Hoc vult: Non finit
 tamen Dominus nos consilii inopes desperare: sed semper
 monstrat viam, qua possimus elabi. Huc pertinet id 2.
 Paral. 20. v. 12. quod addit Josaphat: Oculi à te respiciunt.
 Eridem, Psal. 121. v. 1. semper enim dat *βοηθησιν* Dominus.

Nunquam ergo desperandum, si maxime desint auxilia
 humana. Tum enim diuina incipiunt, Nec tentat vltra vi-
 res, 1. Cor. 10. v. 13.

III. Pars.

Persequentionem patimur, Hoc nulla eget explanatione.
 Pp Quia

Quia id Christiani experti testabuntur, Pios enim odit mundus, Diabolus. Facionem Christus affert, Joan. 15. v. 19. Quia selegi vos de mundo. Est quidem persecutio grauis carni & sanguini. Dauid fugiens à Saule id potest intelligere, qui de hoc conqueritur, 1. Sam. 26. v. 20.

CONSOLATIO autem additur maxima: Non deserimur, scil. à Deo. Is suscipit suos, Psal. 27. v. 10. Pater & mater derelinquerunt: Dominus autem suscepit me, 2. Tim. 4. v. 17. Nemo mihi affuit, Dominus autem adfuit. Is neminem vnquam dereliquit sperantem. Vide Syr. 2. v. 11. Præterea habemus *ὁ θεὸς ἀλλοθεν*, Joan. 14. v. 16.

I V. Pars.

Deiicimur *καταβιβάζομαι*. Negligimur & opprimimur passim. Man laßt uns nirgend aufstehen. Experiuntur id pii, qui sunt coram mundo *ὡς καταβιβάζομαι ἀειψήμοι*, 1. Corinth. 4. v. 13. Mundus non iudicat illos dignos qui viuant, aut cum aliis quicquam habeant commune.

CONSOLATIO Non perimus, Deus non propterea nos sinit petire, sed in furoribus mundi conseruat. Sic *müssen uns dannoch lassen bleiben*.

Hinc Dauid exultat, Psal. 118. v. 17. Non moriar, sed viuam. Idem vult Psal. 118. v. 26. Statuisti me. Et Psal. 31. v. 9. & 40. v. 3.

V. Pars.

Circumferimus mortificationem Christi in corpore. Sicut Christus mala perpressus est in vita sua, dum in forma serui obambulauit: ita nos etiam stigmata saluatoris circumferimus in corpore, Gal. 6. v. 17. Imo etiam occiduntur interdum Christiani propter Christum, Ro. 8. v. 36. Oues occisionis.

CONSOLATIO autem hæc est maxima: quod si cum ipso & propter ipsum occidimur, suo tempore etiam viuificabimur cum ipso. Magna hæc erit gloria corporis nostri, quod ab ipso clarificabitur, vt similis ipsi sit, Phil. 3. v.

21. Hæc

21. Hæc consolationum pondera Paulus etiam habet, Rō. 8. 17. si compatimur. Et 1. Tim. 2. v. 11. 2. Cor. 4. v. 17. Et non sunt pares afflictiones, Rom 8. v. 18.

Ecce, o Christiane, paratam in omnibus afflictionibus consolationem: quam qui vera fide amplectitur, nunquā anxius erit nec desperabit, non deseretur, nec peribit: sed per Christum viuificabitur & uiuet, Joan. 14. v. 19. Viuo ego & vos uiuetis.

F I N I S.

THEMA LX.

2. Cor. 4. v. 14.

Scimus quod qui suscitauit Dominum Iesum, nos quoque per Iesum suscitabit & constituet uobiscum.

D I S P O S I T I O.

Credimus resurrectionem carnis. Est enim hic articulus symboli undecimus. Hunc uero amplectimur & credimus propter præcedentem quintum, ubi confitemur quod Christus tertia die resurrexerit à mortuis. Si enim Christus non resurrexit: nec mortui resurgent. Quia uero Christus resurrexit, primitiæ resurgentium scilicet, etiam alii omnes resurgent. Sicut hoc prolixè diducit Paulus, 1. Cor. 15. v. 13, vsque ad 24.

Verbis autem prædictis Paulus alio etiam argumento utitur: quod ratione effectus cum priori conuenit, & sic concludit: Si Deus Filium Iesum suscitauit, suscitabit etiam nos. Quia uidelicet alias etiam cū filio omnia nobis beneficia) quæ filii propria erant) donauit, Rom. 8. v. 32. Et eodem argumento Paulus loco citato v. 11. uerbis paululum mutatis idem probare conatur. Utitur autem Paulus uerbis valde emphaticis quæ singula primum ponderabimus. Deinde subiiciemus locos communes.